

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a Mgr. Lenky Oulíkové ve věci

žalobce: **M. M.**,
státní příslušnost Republika Severní Makedonie,
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Václavkem,
sídlem Opletalova 25, Praha,

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**,
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha,
o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalobci se ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou dne 26. 4. 2022, domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení o žádosti žalobce o vydání povolení k trvalému pobytu (dále jen „žádost“) vedeném pod sp. zn. OAM-9887/TP-2017. Žalobce navrhuje, aby soud žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí o jeho žádosti ve lhůtě podle uvážení soudu.
2. Žalobce uvádí, že žádost podal dne 28. 8. 2017. Žalovaný o žádosti dosud nerozhodl, přestože lhůta 60 dnů pro vydání rozhodnutí již uplynula. Žalobce se proto dne 11. 2. 2022 obrátil na Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „Komise“) s žádostí o přijetí opatření proti nečinnosti. Komise na žádost žalobce ve třicetidenní lhůtě nereagovala.
3. Žalovaný s žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Tvrdí, že není nečinný, neboť prováděl veškeré nezbytné kroky směřující k vydání rozhodnutí. Posledním úkonem žalovaného bylo seznámení zástupce žalobce se správním spisem, které proběhlo dne 24. 2. 2022. Zástupce žalobce požádal o třicetidenní lhůtu k vyjádření. K podkladům se vyjádřil dne 22. 3. 2022.
4. Soud se musel v první řadě zabývat tím, zda byla žaloba podána včas.
5. Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl návrh podán předčasně nebo opožděně.

6. Podle § 80 odst. 1 s. ř. s. žalobu lze podat nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení, a není-li taková lhůta stanovena, ode dne, kdy byl žalobcem vůči správnímu orgánu nebo správním orgánem proti žalobci učiněn poslední úkon. Podle odstavce 4 citovaného ustanovení nelze zmeškání lhůty pro podání žaloby prominout.
7. Podle § 68 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 14. 8. 2017 (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) povolení k trvalému pobytu se na žádost vydá cizinci po 5 letech nepřetržitého pobytu na území.
8. Podle § 69 odst. 5 zákona o pobytu cizinců žádost o povolení k trvalému pobytu podle § 68 odst. 1 podává cizinec ministerstvu, pokud na území pobývá na dlouhodobé vízum, povolení k dlouhodobému pobytu, na základě dokladu vydaného k pobytu na území podle zvláštního právního předpisu nebo během lhůty k vycestování stanovené z důvodu ukončení přechodného pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie uvedené v § 87f odst. 5, jde-li o cizince, který na území pobývá nepřetržitě 5 let; žádost podle § 68 odst. 5 je oprávněn podat též na zastupitelském úřadu.
9. Podle § 169 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, rozhodnutí se vydá ve lhůtě 60 dnů ode dne podání žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu, povolení k trvalému pobytu podle § 69, je-li žádost podaná na území, povolení k přechodnému pobytu a povolení k trvalému pobytu podle § 87g a 87h.
10. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobce podal žalovanému žádost o vydání povolení k trvalému pobytu podle § 69 odst. 5 zákona o pobytu cizinců z důvodu uvedeného v § 68 odst. 1 téhož zákona dne 28. 6. 2017, tedy ještě za účinnosti zákona o pobytu cizinců ve znění před novelou provedenou zákonem č. 222/2017 Sb. Podle přechodného ustanovení čl. II bodu 1 novely se řízení zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a do tohoto dne neskončené dokončí a práva a povinnosti s ním související se posuzují podle zákona o pobytu cizinců ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. V tom případě se na řízení o žádosti žalobce vztahoval § 169 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců, podle kterého, pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, rozhodnutí se vydá ve lhůtě 60 dnů ode dne podání žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu. Přestože žalobce dovozoval lhůtu k vydání rozhodnutí z § 169t odst. 6 písm. g) bodu 2 zákona o pobytu cizinců, které na danou věc nedopadá, neboť bylo do zákona o pobytu cizinců vloženo až zákonem č. 222/2017 Sb. účinným od 15. 8. 2017, je správné jeho tvrzení, že žalovaný měl o jeho žádosti rozhodnout do 60 dnů.
11. Žalovaný žádost žalobce rozhodnutím ze dne 12. 4. 2018, č. j. OAM-9887-25/TP-2017, zamítl. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které Komise rozhodnutím ze dne 31. 7. 2018, č. j. MV-65441-6/SO-2018, zamítla a rozhodnutí žalovaného potvrdila. Proti rozhodnutí Komise podal žalobce žalobu, na základě níž Krajský soud v Plzni napadené odvolací rozhodnutí Komise rozsudkem ze dne 17. 9. 2019, č. j. 57 A 99/2018-69, zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení. Komise poté rozhodnutím ze dne 15. 10. 2019, č. j. MV-65441-21/SO-2018, rozhodnutí žalovaného o zamítnutí žádosti žalobce zrušila a věc žalovanému vrátila k novému projednání. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 16. 10. 2019. Tím žalovanému začala plynout nová šedesátidenní lhůta pro vydání rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2016, č. j. 4 As 248/2015-30).

Lhůta 60 dnů počítaná ode dne 16. 10. 2019 marně uplynula dne 16. 12. 2019. Ze správního spisu neplyne, že by nastala skutečnost, pro kterou by lhůta pro vydání rozhodnutí neběžela. Skutečnost, že žalovaný ve výzvěch ze dne 29. 6. 2020, ze dne 7. 4. 2021 a ze dne 15. 12. 2021 uvedl, že lhůta pro vydání rozhodnutí neběží po dobu, kterou ve výzvěch stanovil k odstranění vad žádosti, nemohla mít vliv na běh lhůty pro vydání rozhodnutí, neboť marně uplynulou lhůtu již nelze přerušit ani stavit (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 4. 2013, č. j. 5 Ans 4/2012-20, č. 2871/2013 Sb. NSS, či ze dne 26. 11. 2021, č. j. 1 Azs 221/2021-32, č. 4284/2022 Sb. NSS). Na běh lhůty pro vydání rozhodnutí neměla vliv ani opatření Komise proti nečinnosti ze dne 23. 3. 2021, č. j. MV-39333-3/SO-2021, a ze dne 9. 3. 2022, č. j. MV-37221-2/SO-2022 (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2022, č. j. 8 Azs 281/2021-34).

12. Posledním dnem lhůty pro vydání rozhodnutí byl den 16. 12. 2019. Žalobce byl oprávněn podat žalobu nejpozději dne 16. 12. 2020. Podání žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti podle § 80 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, nestaví ani nepřerušuje běh lhůty pro podání nečinnostní žaloby. Byť se jednoletá lhůta pro podání nečinnostní žaloby může jevit jako přísná (zvlášť pokud nečinnost správního orgánu přetrvává), Ústavní soud ji v nálezu ze dne 14. 7. 2020, sp. zn. Pl. ÚS 25/19, shledal ústavně konformní. Bylo proto na žalobci, aby si svá procesní práva včas střežil. Tím spíše, byl-li i ve správním řízení zastoupen advokátem, jak tomu bylo v posuzované věci.
13. Žalobce podal žalobu až dne 26. 4. 2022, tedy více než rok po uplynutí lhůty stanovené v § 80 odst. 1 s. ř. s. V této souvislosti soud doplňuje, že lhůta stanovená v opatřeních proti nečinnosti ze dne 23. 3. 2021, č. j. MV-39333-3/SO-2021, a ze dne 9. 3. 2022, č. j. MV-37221-2/SO-2022, která vydala Komise, nemůže zakládat novou lhůtu pro vydání rozhodnutí ani tuto lhůtu neprodlužuje. Vydání opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu proto nijak neovlivnilo běh lhůty pro podání žaloby. Lhůta pro podání žaloby se totiž i po vydání opatření proti nečinnosti, v němž byla správnímu orgánu prvního stupně stanovena lhůta pro vydání rozhodnutí, odvíjí od marného uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí stanovené zákonem (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 1. 2017, č. j. 8 As 88/2016-32, bod 22, či ze dne 24. 5. 2017, č. j. 1 Azs 270/2016-32, bod 16).
14. Soud uzavřel, že žalobce podal žalobu až po marném uplynutí lhůty k jejímu podání. Soud proto žalobu odmítl pro opožděnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.
15. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., podle které nemá v případě odmítnutí žaloby žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.
16. Jelikož byla žaloba odmítnuta, soud podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, vrátil žalobci zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč. Soudní poplatek bude žalobci vrácen do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 3. června 2022

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu